

Objawienie Jezusa Chrystusa - Numer trzynaście

Wojna w niebie i czasy ostateczne: odsłonięcie proroczej chronologii z Objawienia 12 i 13

Jeff Pippenger
2023-11-09

Zajmowaliśmy się identyfikacją wojny w niebie opisanej w dwunastym rozdziale Księgi Objawienia. Stosując zasadę charakteru Chrystusa jako Alfa i Omegi, potraktowaliśmy wojnę w niebie z rozdziału dwunastego jako typ wojny w niebie, która ma miejsce w „dniach ostatecznych”. Wyrażenie „dni ostateczne” w Biblii i Duchu Proroctwa oznacza ostatnie dni sądu śledczego.

Zidentyfikowaliśmy trzy szatańskie moce z rozdziałów dwunastego i trzynastego nie jako moce, które znalazły swoje wypełnienie w przeszłości, lecz jako współczesne wypełnienie tych mocy, które prowadzą świat do Armagedonu. Smok z rozdziału dwunastego to Organizacja Narodów Zjednoczonych, Kościół katolicki, który ma odżyć w momencie wprowadzenia prawa niedzielnego w Stanach Zjednoczonych, to bestia z morza z rozdziału trzynastego, a bestia z ziemi o dwóch rogach to Stany Zjednoczone.

Od pewnego czasu wskazujemy, że walka, zwyczajowo rozumiana w rozdziale dwunastym jako wyłącznie przedstawienie buntu Lucyfera w niebie, w rzeczywistości ilustruje wojnę, która ma się wkrótce rozegrać w niebiosach ziemskich, rozpoczynając się wraz z rychło nadchodzącą ustawą niedzielną w Stanach Zjednoczonych. Poświęciliśmy czas, aby wskazać, że w Apokalipsie 13, 11–17, zilustrowany jest proces próby, który obejmuje rozpoznanie formowania się obrazu bestii. Obraz bestii przedstawia połączenie Kościoła i państwa, przy czym Kościół kontroluje tę relację. Gdy Kościół sprawuje kontrolę, używa wówczas państwa do egzekwowania swoich doktryn i prześladowania tych, których określa jako heretyków. Ogólnoświatowy proces próby związany z powstawaniem obrazu bestii najpierw dokonuje się w Stanach Zjednoczonych. Prorocze cechy każdego z tych dwóch procesów próby są zasadniczo takie same zarówno w Stanach Zjednoczonych, jak i na świecie.

Wskazaliśmy na dwa identyczne okresy trwające tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni, które poprzedzały i następowały po krzyżu, jako drugi świadek potwierdzający identyfikację dwóch następujących po sobie procesów próby związanych z obrazem bestii na końcu świata. Ukształtowanie obrazu bestii w Stanach Zjednoczonych między 11 września 2001 r. a wkrótce nadchodzącym prawem niedzielnym poprzedza ukształtowanie obrazu bestii w Organizacji Narodów Zjednoczonych po wprowadzeniu wkrótce nadchodzącego prawa niedzielnego. Tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni służby Chrystusa od Jego chrztu do krzyża poprzedziło tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni służby Jego uczniów, które nastąpiły po krzyżu. Dwie linie, z których każda zawiera dwa okresy reprezentujące identyczne próby w każdym okresie, przedstawiają temat albo obrazu Chrystusa, albo obrazu antychrysta.

Tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni posługi Chrystusa, zakończonej na krzyżu, rozpoczęło się, gdy Duch Święty zstąpił podczas Jego chrztu, co współgra ze zstąpieniem potężnego anioła z osiemnastego rozdziału Apokalipsy 11 września 2001 roku.

Czy teraz rozchodzi się pogłoska, jakobym twierdziła, że Nowy Jork ma zostać zmieciony przez falę pływową? Tego nigdy nie powiedziałam. Powiedziałam natomiast, patrząc, jak wyrastają tam wielkie budowle, piętro po piętrze: "Jakie straszne sceny rozegrają się, gdy Pan powstanie, by straszliwie wstrząsnąć ziemią! Wówczas spełnią się słowa z Księgi Objawienia 18,1–3." Cały osiemnasty rozdział Księgi Objawienia jest ostrzeżeniem przed tym, co ma przyjść na ziemię. Nie mam jednak żadnego szczególnego światła co do tego, co ma przyjść na Nowy Jork; wiem tylko, że pewnego dnia wielkie budynki tam zostaną powalone za sprawą Bożej mocy, która wywraca i obala. Z otrzymanego światła wiem, że na świecie jest zniszczenie. Jedno słowo od Pana, jedno dotknięcie Jego potężnej mocy i te masywne budowle runą. Rozegrają się sceny, których grozy nie potrafimy sobie wyobrazić. Review and Herald, 5 lipca 1906.

Okres tysiąca dwustu sześćdziesięciu dni w historii Chrystusa, który zakończył się na krzyżu, reprezentuje okres, który zakończy się wraz z wkrótce nadchodzącą ustawą niedzielną. Krzyż jest typem ustawy niedzielnej. Oba są symbolami sądu. Oba oznaczają nadejście narodowej ruiny dla narodu, w którym ma miejsce to wydarzenie sądu. Oba wydarzenia miały miejsce w chwalebnej ziemi Judy. W historii Chrystusa była to dosłowna chwalebna ziemia Judy, a przy ustawie niedzielnej jest to duchowa chwalebna ziemia Judy — Stany Zjednoczone Ameryki. Na krzyżu Chrystus został wywyższony, aby pociągnąć wszystkich ludzi do siebie.

A ja, jeśli będę wywyższony nad ziemię, pociągnę wszystkich do siebie. To powiedział, aby zaznaczyć, jaką śmiercią miał umrzeć. Jan 12:32, 33.

W czasie prawa niedzielnego sztandary stu czterdziestu czterech tysięcy są wznoszone, aby pociągnąć wszystkich ludzi do Chrystusa.

I wzniesie znak dla narodów z daleka i zagwiżdże na nie z krańców ziemi: a oto przyjdą szybko, prędko. Izajasza 5:26.

Okres tysiąca dwustu sześćdziesięciu dni w historii Chrystusa, następujący po krzyżu, kończy się powstaniem Michała podczas kamienowania Szczepana.

On zaś, pełen Ducha Świętego, utkwiał wzrok w niebie i ujrzał chwałę Bożą oraz Jezusa stojącego po prawicy Boga, i rzekł: Oto widzę niebiosa otwarte i Syna Człowieczego stojącego po prawicy Boga. Dzieje Apostolskie 7:55, 56.

Symboliczne czterdzieści dwa miesiące czasu próby ostatniego obrazu bestii kończą się powstaniem Michała i wyznaczają zakończenie okresu próby dla ludzkości.

W owym czasie powstanie Michał, wielki książę, który stoi na straży synów twego ludu; i nastanie czas ucisku, jakiego nie było, odkąd istnieje naród, aż do owego czasu; i w owym czasie twój lud zostanie wybawiony, każdy, kto znajdzie się zapisany w księdze. Daniela 12:1.

Pełna historia obu procesów próby związanych z obrazem bestii zawiera inne wewnętrzne prorocze świadectwa. Właściwie zrozumiana — i przyznając, że niewiele osób rozumie tę prawdę — pierwszy proces próby związanej z obrazem bestii, który wypełnia się w Stanach Zjednoczonych, rozpoczął się 11 września 2001 roku, kiedy trzecie biada wkroczyło w historię. Prawo niedzielne, na którym kończy się ten pierwszy proces próby związanej z obrazem bestii, wyznacza przyjście trzeciego biada jako sądu przeciwko Stanom Zjednoczonym za uchwalenie prawa niedzielnego. W tym czasie przyjście trzeciego biada wypełnia rozgniewanie narodów, w wypełnieniu Apokalipsy 11:18 oraz pierwszej wzmianki o roli islamu w rozgniewaniu narodów w prorocztwie biblijnym.

I będzie on człowiekiem dzikim; jego ręka będzie przeciwko każdemu, a ręka każdego przeciwko niemu; i będzie mieszkał w obecności wszystkich swoich braci. Księga Rodzaju 16:12.

Nadchodząca wkrótce ustawa niedzielna jest zakończeniem pierwszego okresu próby, a także początkiem ostatniego okresu próby. Ostatni okres próby dobiega końca, gdy zamyka się czas próby dla ludzi, i w tym momencie cztery wiatry, które są symbolem trzeciego biada, zostają w pełni uwolnione.

Gdy Zbawiciel ujrzał, że naród żydowski był odłączony od Boga, ujrzał także nominalnie chrześcijański Kościół zjednoczony ze światem i papieżem. I tak jak stał na Górze Oliwnej, płacząc nad Jerozolimą, aż słońce zaszło za zachodnimi wzgórzami, tak i teraz płacze i błaga grzeszników w tych ostatnich chwilach dziejów. Wkrótce powie do aniołów, którzy trzymają cztery wiatry: „Uwolnijcie plagi; niech ciemność, zniszczenie i śmierć spadną na przestępców mojego prawa”. Czy będzie zmuszony powiedzieć do tych, którzy mieli wielkie światło i poznanie, jak powiedział do Żydów: „Gdybyś i ty, przynajmniej w tym swoim dniu, poznała to, co służy twemu pokojowi! lecz teraz jest to zakryte przed twoimi oczami”? Review and Herald, 8 października 1901.

W dziejach Chrystusa pierwszy kamień milowy pierwszego okresu tysiąca dwustu sześćdziesięciu dni rozpoczął się wraz z Jego chrztem, który był symbolem Jego śmierci i zmartwychwstania. Ten okres zakończył się Jego śmiercią i zmartwychwstaniem, które jednocześnie rozpoczęły ostatni okres tysiąca dwustu sześćdziesięciu dni. Ten okres zakończył się śmiercią i obiecany zmartwychwstaniem Szczepana.

Linia historii przedstawiająca obraz Chrystusa ma identyczną proroczą strukturę jak linia historii przedstawiająca obraz Antychrysta.

W Piśmie Świętym Chrystus jest prawdziwym królem północy, a celem Szatana od zawsze było obalenie i sfałszowanie królewskiej władzy Chrystusa.

Jakże upadłeś z nieba, o Lucyferze, synu jutrzeńki! Jakże zostałeś powalony na ziemię, ty, który osłabiałeś narody! Bo powiedziałeś w swym sercu: Wstąpię do nieba, wywyższę swój tron ponad gwiazdy Boże; zasiądę też na górze zgromadzenia, na krańcach północy; wstąpię ponad szczyty obłoków; będę podobny do Najwyższego. Izajasza 14:12-14.

„Strony północy” to Jerozolima, miasto Wielkiego Króla, gdzie znajduje się Jego świątynia.

Pieśń i psalm dla synów Koracha. Wielki jest Pan i bardzo godzien chwały w mieście Boga naszego, na świętej Jego górze. Piękna położeniem, radością całej ziemi, jest góra Syjon, po północnej stronie, miasto wielkiego Króla. Psalm 48:1, 2.

W Pismach ziemscy „królowie północy” są zawsze przedstawiani jako wrogowie ludu Bożego. Reprezentują wysiłek Szatana, by podszyć się pod prawdziwego króla północy, który zasiada na swoim tronie w Jerozolimie, położonej na krańcach północy. Linia, która przedstawia dwa procesy testowania obrazu bestii i biegnie równoległe do linii dwóch procesów testowania obrazu Chrystusa, ma trzeciego świadka w motywie dążenia Szatana, by być królem północy, który panuje nad ludem Bożym.

W 723 r. p.n.e. król północy, reprezentowany przez Asyrię, uprowadził do niewoli dziesięć północnych królestw Izraela, wypełniając „siedem razy” z Księgi Kapłańskiej 26. Tysiąc dwieście sześćdziesiąt lat później, w 538 r., król północy, reprezentowany wówczas przez literalny pogański Rzym, odstąpił tron Rzymowi papieskiemu, który następnie stał się duchowym królem północy na kolejne tysiąc dwieście sześćdziesiąt lat. Ten drugi okres tysiąca dwustu sześćdziesięciu lat zakończył się w 1798 r., gdy duchowy rzymski król północy otrzymał śmiertelną ranę. Gdy papieżstwo otrzymało swoją śmiertelną ranę w 1798 r., stanowiło to typ zamknięcia czasu próby ludzkości, kiedy zmartwychwstałe papieżstwo wreszcie i na zawsze dojdzie do swego kresu i nikt mu nie pomoże.

I rozbije namioty swego pałacu między morzami na wspaniałej świętej górze; lecz dojdzie do swego kresu i nikt mu nie pomoże. W owym czasie powstanie Michał, wielki książę, który stoi na straży synów twojego ludu; i nastanie czas ucisku, jakiego nie było, odkąd istnieje naród, aż do owego czasu; a w owym czasie twój lud będzie wybawiony, każdy, kto okaże się zapisany w księdze. Daniela 11:45, 12:1.

„Siedem czasów” z Księgi Kapłańskiej 26, które odpowiada dwóm tysiącom pięciuset dwudziestu latom, wskazuje na Asyrię jako króla północy w 723 r. p.n.e., i jako król północy podbiła ona „północne” królestwo starożytnego Izraela. Od tego momentu pogaństwo, poczynszy od Asyrii aż do pogańskiego Rzymu, deptało lud Boży, „zastęp” z Daniela 8:13, przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt lat. W 538 roku dosłowny rzymski król północy został proroczo pokonany przez duchowego rzymskiego króla północy, który deptał duchowy Izrael Boży przez kolejne tysiąc dwieście sześćdziesiąt lat. Drugi okres deptania zakończył się, gdy duchowy rzymski król północy otrzymał swoją śmiertelną ranę w 1798 roku.

W linii obrazu Chrystusa punktem centralnym jest krzyż, gdzie śmierć jest zidentyfikowana. W dwóch okresach próby tworzenia obrazu bestii punktem centralnym jest śmierć bestii z ziemi. W linii fałszywego króla północy punktem centralnym jest śmierć dosłownego rzymskiego króla północy.

Te linie przedstawiają trzech biblijnych świadków, z których każda zawiera dwa następujące po sobie okresy czasu w ramach jednego okresu. Każdy punkt centralny jest naznaczony śmiercią

fizyczną albo śmiercią królestwa z proroctw biblijnych. W przypadku Chrystusa punktem centralnym była Jego śmierć i zmartwychwstanie. W przypadku obrazu bestii punktem centralnym jest śmierć bestii z ziemi, szóstego królestwa proroctw biblijnych, w momencie wprowadzenia prawa niedzielnego. W linii fałszywego króla północy punkt centralny przedstawia śmierć dosłownego rzymskiego króla północy, czwartego królestwa proroctw biblijnych.

Dwaj świadkowie z jedenastego rozdziału Objawienia, według Siostry White w Wielkim boju, reprezentują Słowo Boże. Chrystus jest Słowem Bożym. Tym dwóm świadkom dano moc, aby prorokowali przez tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni, odziani w wory pokutne. Następnie zostali zabici na ulicy i przez trzy i pół dnia nie powstali. "Tysiąc dwieście sześćdziesiąt dni" oraz "trzy i pół dnia" są symbolami okresu pustyni trwającego tysiąc dwieście sześćdziesiąt lat. Zaczęło się od obdarzenia ich mocą: prorokowali, odziani w wory pokutne, co zakończyło się śmiercią. Następnie przez ten sam proroczy okres milczeli i byli spowici śmiercią, aż zostali wskrzeszeni, aby przedstawić ostrzeżenie trzeciego anioła, które zapowiada zamknięcie czasu łaski.

Te cztery prorocze linie odpowiadają czterem świadkom. Prorocza struktura każdego z czterech świadków jest identyczna. Ramy czasowe każdego z ośmiu okresów, z wyjątkiem okresu od 11 września 2001 r. do wkrótce nadchodzącego prawa niedzielnego, który występuje we wszystkich czterech liniach, są w ujęciu proroczym identyczne. Każdy punkt centralny reprezentuje jakiś rodzaj śmierci. Dwie z linii odnoszą się do Chrystusa, albo jako Jego obraz, albo jako Słowo Boże. Pozostałe dwie linie przedstawiają antychrysta, albo jego dążenie do podszywania się pod Chrystusa jako króla północy, albo do podszywania się pod system rządów Chrystusa.

Spróbujemy powiązać sto czterdzieści cztery tysiące z bitwą w pierwszym niebie w naszym następnym artykule. Drogi czytelniku lub słuchaczu: Niezależnie od tego, czy odmawiasz uznania tych prawd, czy też je dostrzegasz, należy podkreślić, że informacje przedstawiane we wszystkich tych artykułach są identyfikowane, a następnie wspierane i podtrzymywane poprzez zastosowanie zasady, że początek rzeczy służy do rozpoznania jej końca. To jest proroczy znak Alfa i Omegi i stanowi istotny element Objawienia Jezusa Chrystusa, które teraz zostaje odpieczętowane.

Rzeczy tajemne należą do Pana, naszego Boga; lecz rzeczy objawione należą do nas i do naszych dzieci na wieki, abyśmy wypełniali wszystkie słowa tego prawa. Księga Powtórzonego Prawa 29:29.